

בס"ד. "יחידות" לקבוצת חתנים וכלות שיחיו.

בלתי מוגה

בהוספה¹ על כל הברכות האמורות לעיל², השייכות במיוחד לחתן וכלה, דכיון שמתחילים חיים חדשים בבנין בית חדש, שנעשה דירה לו ית' בתחתונים באופן נעלה ביותר ובאופן מחודש (כמדובר כמ"פ³), הרי מובן שאליהם שייכים בפשטות כל הברכות האמורות,

ניתוסף בהברכות גם הברכות המיוחדות לחתן וכלה — כמ"ש בברכת הנישואין: "מהרה כו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים .. קול חתן וקול כלה"⁴, ומונה "חמש קולות" הקשורים עם החמש קולות דמתן-תורה⁵.

וכל זה מוסיף עוד יותר בהצלחה ובברכה בהכנות לחתונה, בהחתונה בפשטות ובהחתונה בפנימיות, ובהמשך לאחרי החתונה לאריכות ימים ושנים טובות, בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי', ועד להחתונה של הבנים ובני בנים (כמדובר כמ"פ).

ועוד והוא העיקר, שתיכף ומיד ממש, "מהרה" — ברגע שלאחרי רגע ההוה, שזהו אמיתית הענין ד"מהרה", ללא הפסק כלל, אלא תיכף ומיד, לא הפסיק אפילו ברגע — "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים .. קול חתן וקול כלה", כל ה"חמש קולות", בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, ובבית המקדש השלישי והמשולש.

ובבואנו משבת שירה (כמוזכר לעיל²) — זוכים תיכף ומיד ש"נאמר לפניו שיר חדש"⁶, ולקבל את ה"תורה חדשה (ש)מאתי תצא"⁷, שכל זה קשור עם בנין בית חדש ע"י החתן וכלה, ועי"ז נעשים כל הענינים באופן חדש, החל מ"שיר חדש" וגאולה האמיתית והשלימה באופן חדש, ועוד ועיקר — תיכף ומיד ממש.

והזירוז בזה — ע"י ההוספה במעשה הצדקה, שבודאי יוסיפו בנתינת הצדקה בקשר להחתונה, כמנהג ישראל⁸, החל מהחתן והכלה, הוריהם, המחותנים, כל הקרובים, וכל השייכים אליהם,

(1) בהבא לקמן — ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 575 ואילך, ובהנסמן שם.

(2) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו.

(3) ראה גם לקו"ש חייט ע' 210 ואילך.

(4) ע"פ ירמי' לג, יו"ד-יא.

(5) ברכות ו, ב.

(6) פסחים קטז, ב (במשנה) ובתוס' שם.

(7) ישעי' נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.

(8) מדרש תלפיות ענף חו"כ אות ח. שלחן

העזר ס"ו סעיף ו' סק"ה.

ובאמת שייך כאו"א מישראל וכל בני ישראל להחתן והכלה — שהרי מצד אהבת ישראל חשובים כולם כאחד, "כאיש אחד בלב אחד"⁹, ועי"ז מקבלים תיכף ומיד ממש תורה אחת מהוי' אחד בארץ אחת ובעיר אחת, ועד — בקודש הקדשים, ועוד ועיקר — תיכף ומיד ממש, ותיכף ומיד ממש. [כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן לכאו"א מהחתנים והכלות שטר של דולר, כדי לתתו (או חילופו) לצדקה].

---

(9) פרש"י יתרו יט, ב. וראה מכילתא שם.